

[Jes Lunde]

kan lade sig gøre at få det på plads til 1. oktober. Vi vil meget gerne holde fast i under udvalgsarbejdet, at det skal i gang til næste folketingsssamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 236:

Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling mellem mænd og kvinder og lov om lige løn til mænd og kvinder.

Af Lone Møller (S), Lilli Gyldenkilde (SF) og Lone Dybkjær (RV) m.fl.
(Fremsat 21/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Sidste år lykkedes det ikke at få færdigbehandlet lovforslag nr. L 156 om det samme emne som det, vi behandler her i dag.

Lad mig med det samme sige, som jeg sagde sidste år, nemlig at regeringen er tilhænger af alle initiativer, som kan styrke ligestilling og lige løn her i landet. Vi er langt fra overbevist om, at man kan løse problemerne ved at ændre i lovgivningen, som ærlig talt er ganske vidtgående. Vi tror, at det er ude på arbejdspladserne og i bearbejdelsen af holdninger, at fremskridtene nu skal ske. Det betyder ikke, at vi ikke vil være med til at drøfte justeringer af lovgivningen, hvor dette er hensigtsmæssigt. Navnlig kan det være nyttigt, at ligelønsloven og ligebehandlingsloven behandler ensartede spørgsmål ens.

Jeg vil kun komme med en enkelt generel betragtning mere, inden jeg kommenterer de enkelte elementer i lovforslaget. Også sidste år nævnte jeg, at det var betænkeligt, hvis enhver dom fra EF-Domstolen eller anden retspraksis skulle give anledning til justeringer i lovgivningen. Det vil jeg gerne gentage. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt, at der indføres en særlig lovgivningspraksis på ligestillingsområdet, hvor domspraksis – så detaljeret, som der her er tale om – inkorporeres i loven. Hverken på funktionærlovens eller ferielovens område gør man noget tilsvarende. Så vidt jeg har forstået, mener man jo ikke, at ligelønsloven er i strid med EF-retten. Man mener blot, at den bør være mere præcis.

Til de enkelte elementer i lovforslaget har jeg nogle bemærkninger. Jeg kan tilslutte mig, at Ligestillingsrådet kan indhente erklæringer fra sagkyndige. Jeg kan også tilslutte mig, at repræsentanter for rådet efter aftale kan besigtige virksomheden. Jeg lægger som sidste år vægt på, at både lønmodtager- og arbejdsgiverrepræsentanter deltager i en sådan besigtigelse, og jeg lægger navnlig vægt på, at der skal træffes en aftale med virksomheden herom.

Jeg savner en omtale af lovforslagets økonomiske konsekvenser, men går ud fra, at forslagsstillerne ligesom jeg finder, at lovforslaget skal være omkostningsneutralt for statskassen.

Den nye formulering af ligelønslovens § 1, stk. 2, vil jeg gerne drøfte nærmere. Jeg tror ikke, den er nødvendig for at leve op til EF-rettens krav, men vil ikke afvise, at teksten måske kan forenkles på det punkt.

Den nye § 1, stk. 3, er efter min bedste vurdering alt for konkret til en lovtekst. Det er ikke nødvendigt på denne måde at skrive domstolens fortolkningbidrag ind i loven. Domstolene kan godt selv finde ud af at bruge relevante fortilfælde. Har forslagsstillerne f.eks. tænkt over, om der opstår risiko for modsætnings slutninger ud fra en så detaljeret tekst? Hvad med faktorer, som har en direkte, men generel relation til arbejdets udførelse?

Den nye formulering af § 3, stk. 1, om forbud mod afskedigelser kan jeg tilslutte mig. Det kan være rimeligt med en regel, der svarer til ligebehandlingslovens § 9 om de gravide.

Derimod er jeg ikke glad for § 3, stk. 2, om omvendt bevisbyrde. Forslagsstillerne har for-